

heiskaset

Heiskasten sukulehti nro 1 • 2016

Sisältö

Puheenjohtajan tervehdys	3
Toimituksen palsta, Suomalaisten sanontojen juurilla	4
Ajatuksia Heiskasten sukuseuran paikallistoiminnasta	5
Jo viides Heiskaskenraali!	6
Asiasta ja asian vierestä	8
Nyt laitetaan sukupuu kukkimaan	9
Heiskasten varhaisvaiheiden tutkimuksesta	10
Manulle illallinen	11
Heiskasten sukuseuran kesäretki 2016	12
Tuusniemen Heiskaset vuosisatojen saatossa	14
Lisäetu jäsenille	18
Lasten kynistä	19
Kuolleita	20
Reino Heiskasen elämänura	21
Merkkipäiviä, Kulttuuria	22
Piirakanteko	23
Heiskasten sukuseura ry:n hallitus	24
Jäsenasiaa	25
Heiskas-korut	26
Heiskas-tuotteet 2016	27
Sukulapaskilpailu	Takakansi

heiskaset JÄSENLEHTI 1 • 2016

JULKAISIJA: Heiskasten sukuseura ry, Y-tunnus: 2044131-3

HEISKASET-LEHDEN TOIMITUSNEUVOSTO:

Hannu Heiskanen, Perttu Kähäri ja Bo Weckström

VASTAAVA PÄÄTOIMITTAJA, TAITTO: Bo Weckström

HEISKASET-LEHDEN TUNNUS: Toivo Heiskanen

KANNEN KUVA: Heiskas-kenraalit, lähde Puolustusvoimat, myös sivuilla 6-7

PAINOPIIKKA:

Digipaino Keuruskopio Oy
Keuruu

Puheenjohtajan tervehdys!

Maaliskuun alkupuolella tätä juttua kirjoitellessani talven selkä alkaa pikkuhiljaa taittumaan. Illat ovat vaalenneet, eikä aamuisinkaan tarvitse enää pimeässä töihin päin puskea. Talven säätilat ovat vaihdelleet laidasta laitaan. Aluksi tuli pitkään vettä ja ainakaan eteläisessä Suomessa lumesta ei ole ollut tietoakaan. Sitten tulikin lunta ja paukkupakkasia. Etenkin tammikuu oli olosuhteisiin nähden kohtalaisen kylmä ja helmikuu sateinen kuukausi. Mutta sääasiat sikseen ja käydäänpä hiukan läpi edellisen lehden ilmestymisen jälkeen tapahtuneita asioita sukuseurassamme.

Hallitus kokoontui tammikuussa ja maaliskuussa 2016. Tammikuussa pääasiana oli edellisen vuoden tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen käsittely, seuran uudet säännöt sekä Heiskaset lehden uuden päätoimittajan valinta. Lisäksi työstettiin Heiskasten ensi kesän matkaa, joka olikin maaliskuun kokouksen pääteimana. Tulevasta kesämatkasta on kerrottu enemmän toisaalla tässä lehdessä. Lähdetäänpä oikein suurella joukolla valloittamaan Vironmaata!

Seuran puheenjohtajana alan olla todella huolissani seura-aktiivien määrän vähenemisestä. Hallituksessa on nykysääntöjen mukaan oltava yhdeksän jäsentä, joista osa jo pitkään mukana olleita. Seuran uusittaviin sääntöihin hallitus ehdottaakin hallituksen jäsenmäärän supistamista.

Esimerkiksi viime kesän sukkokokouksessa en monista maanitteluistani huolimatta saanut hallitukseen uusia jäseniä ja osa onkin mukana vain velvollisuudentunnosta seuraakohtaan, joka on toki kunnioitettavaa. Lisäksi osalle hallituksen jäsenistä on osin omasta halusta, osin osaamisesta johtuen kasautunut suhteettoman paljon tehtäviä. Tarvittaisiin mukaan uutta verta ja uusia ajatuksia. Ilmoittauduthan minulle, mikäli tunnet pientäkin halua tulla mukaan hallitustyöskentelyyn jatkossa. Ei tämä vaikeaa ole, todella mukavaa kylläkin!

Oikein aurinkoista kevättä kaikille lukijoille!

Kotkassa maaliskuussa 2016

Hannu Heiskanen

puheenjohtaja

Heiskasten sukuseura ry.

Toimituksen palsta

Hyvää alkanutta vuotta hyvät lukijat!

Kiitokset Eija Heiskaselle, joka päätti luopua menestykkäästä toimittajan urastaan. Hallitus oli syksyllä uuden tilanteen edessä ja sai minut ottamaan vastaan toimittajan pestin vuodeksi 2016.

Toimittajan paikka vuodeksi 2017 julistetaan nyt vapaaksi haettavaksi. Jos olet kiinnostunut, ole yhteydessä minuun, niin päästään yhdessä harjoittelemaan vaikka jo numerosta 2-2016, elokuussa.

Tämän lehden yksi merkittävä asia on kesän matka, tarkemmin sivuilla 12-13, kannattaa ilmoittautua hyvissä ajoin sekä laittaa sana kiertämään!

Mitä toimitus odottaa lukijoilta?

Lehdessä julkaistavaa materiaalia, esimerkiksi muisteloita:

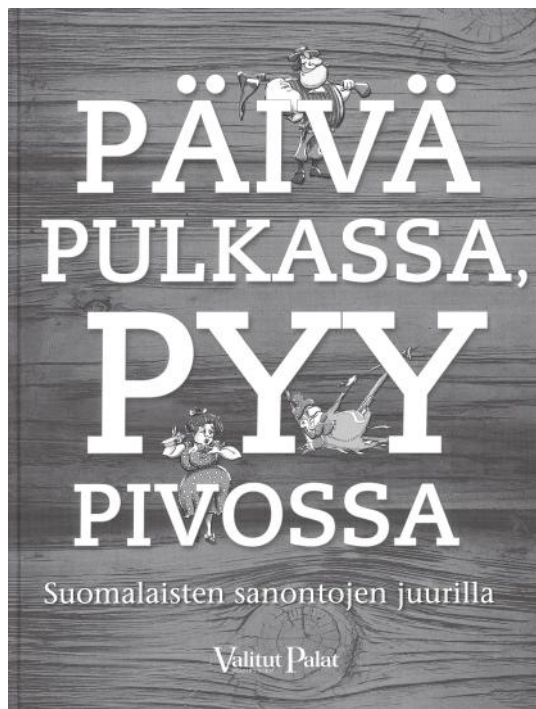
"Missä olin kun Heiskasten Sukuseura perustettiin, 21.2.1960?" Oli sunnuntai, viikon ainoa vapaapäivä siihen aikaan. Jotkut seuran nykyjäsenistä olivat mukana tapahtumassa, toiset muissa ajanvietoissa, itse olin luultavasti polttopuumetsässä. Muutenkin 1940 - 50 - 60 -luvut ovat ajallisesti sen verran kaukana, että sen ajan tarinat ja kuvat ovat nykyajan nuoremmille "historiaa". Lisää juttuaiheita on sivulla 9, laittakaa postia tulemaan.

Kun tämä lehti maaliskuun lopussa menee painoon, on "päivä pulkassa",

Bo Krister Weckström

Suomalaisten sanontojen juurilla

Valitut Palat on antanut Heiskaset-lehdelle luvan lainata alla kuvattua kirjastaan sanontojen selityksiä. Kirjan kansi: Marika Lehtosalo, Grafmore; Piirroksat: Pasimatti Rönkkö. Ala-oikealla on ensimmäinen lainaus, seuraava on sivulla 11.

Päivä on pulkassa

Näin voi todeta, kun pääsee työpäivän päätteeksi istahtamaan kotisohvalle. Päivää ei tällöin suinkaan istuteta kuviteltuun lasten pulkkaan. Pulkka oli ennen puukeppi, johon merkittiin torpparin tekemät päivätyöt. Pulkkaa oli kaksi, yksi isännälle ja yksi torpparille. Pulkat pantiin vierekkäin ja niihin tehtiin lovet samalle kohdalle. Kun päivä oli pulkassa, päivän työt oli tehty ja merkitty muistiin.

Ajatuksia Heiskasten sukuseuran paikallistoiminnasta

”Kyllä talvi tapansa näyttää” on vanha sananparsi, jonka pätevyyttä on joutunut epäilemään usein tänä talvena. Sateen piiskatessa teitä ja katuja on mukava ajatella tulevaa kesää ja suunnitella sukulaisten ja ystävien tapaamisia.

Heiskasten suku on levittäytynyt ympäri Suomea ja maailmaa. Monesti kokoonnutaan vain syntymäpäiville ja hautajaisiin. Kahvikutsuja riittää ja vatsa kiukuttelee. Luvataan pitää yhteyttä, mutta työ ja arjen kiireet eivät anna siihen mahdollisuutta. Muutaman päivän aikana on mahdotonta tavata kaikkia niitä, joita haluaisi. Vaarana on, että yhteydenpito katkeaa kokonaan. Mitä asialle voisi tehdä?

Suomi on pullollaan kesätapahtumia. Entäpä, jos kutsuisit Heiskasia viikonlopun viettoon vaikkapa mansikkakarnevaaleille tai musiikkitapahtumiin? Nuorempaa väkeä voisi kiinnostaa festaritapaamiset tai vastaavat. Kesäisenä viikonloppuna voisi olla mukava kahvitella ja turista torikahveilla, ”torilla tavataan”. Talvi- ja hiihtolomien aikana on hyvä mahdollisuus kerätä sukua yhteen talviloma-kohteisiin.

Näihin tapaamisiin sopii mainiosti uusien jäsenten hankinta sukuseuraan. Heitä tarvitaan, kun väki vanhenee ja siirtyy pois keskuudestamme. Jäsenhakemuslomakkeet siis jakoon paikalla oleville sukuun kuuluville.

Eri puolella Suomea asuvat Heiskaset voisivat järjestää tapaamisia omilla alueillaan ja nimetä yhteyshenkilöt kutsumaan väen koolle. Heiskasten sukuseuran kesäpäiville voit sitten kokoontua isommalla porukalla tapamaan sukulaisia, syömään hyvin ja saamaan uutta tietoa suvun muinaisista elämäntavoista ja -vaiheista.

Näinä aikoina puhutaan paljon syrjäytymisestä. Sukuseuratoiminta on oiva keino välttää yksinäisyyttä ja luoda uusia verkostoja. Se tuottaa mikrohistoriaa, mutta usein löytyy yhteyksiä merkittäviin historian vaiheisiin. Sen avulla saa osallisuutta, mielekästä toimintaa ja yhteisöllisyyttä, bonuksena yhteiset sukujouret.

Aino Laakso o.s. Heiskanen
Suur-Pielisjärven haara

Kuva: Kesällä 2015 oli lämpimiäkin päiviä / Aino Laakso

Jo viides Heiskaskenraali!

Itsenäisyyspäivänä 2015 kaikki aikaansa seuraavat Heiskaset saivat lukea valtakunnan lehdistä ilouutisen: Eversti Mikko Ollinpoika Heiskanen oli tällöin ylennetty Puolustusvoimissa prikaatikenraaliksi.

Näin Mikko jatkoi isänsä prikaatikenraali Olli Heiskasen viitoittamaa menestyksestä sotilasuraa.

Tutkaillessani itsenäisyyden ajan Puolustusvoimien kenraaliluetteloa huomasin samalla ilokseni, että Heiskaset ovat eniten kenraaleja tuottanut sukukunta itsenäisyyden ajan Suomen Puolustusvoimiin. Taakse jäivät nyt kuuluisat Sihvot, joiden kanssa olimme aiemmin jaetulla ykkössijalla neljällä kenraalilla.

Kenraalit sukunimen mukaan:

Lähde: https://fi.wikipedia.org/wiki/Luettelo_-_Suomen_armeijan_kenraaleista

Sija	Sukunimi	Kenraaleita
1.	Heiskanen	5
2.	Sihvo	4
3.	Bonsdorff	3
	Klenberg	3
	Tuominen	3

Seuraavassa pieni katsaus Heiskanen sukunimeä kantaneisiin kenraaleihin* kautta aikain:

1. Kaarlo Aleksanteri (Aleksander) "Kylmä Kalle" Heiskanen (s. 28.10.1894 Joroinen – k. 6.11.1962 Hämeenlinna)

Jalkaväenkenraali, jääkärikenraali, jatkosodan rintamakomentaja ja Mannerheim-ristin ritari. Talvisodan alkaessa Heiskanen sai

komentoonsa Jalkaväkirykmentti 17:n ja vuonna 1941 siirryttäessä jatkosodan sodanajan kokoonpanoon hänestä tuli Keski-Pohjanmaan sotilasläänistä perustetun 11. divisioonan (Iskevä Kiila) komentaja. Heiskanen toimi puolustusvoimain komentajana 1953–1959 ja oli tässä tehtävässä viimeinen Jääkäripataljoona 27:ään kuulunut puolustusvoimain palveluksessa ollut henkilö.

Kaarlo ennätti olla Heiskasten sukuseurassa mukana pari vuotta ennen kuolemaansa ja kuului Heiskasten Heinäveden 3. Sukuhaaraan. Hänet on haudattu Hämeenlinnaan.

Lisätietoja: https://fi.wikipedia.org/wiki/Kaarlo_Heiskanen

2. Juho Henrik Heiskanen, käytti Saksassa peitenimeä Heissman, (s. 18.12.1889 Pielisensuu – k. 11.12.1950)

Jääkärikenraalimajuri. Hänen vanhempansa olivat pienviljelijä Paavo Heiskanen ja Katri Väänänen. Hänet

vihittiin avioliittoon vuonna 1918 Kyllikki His-san kanssa. Juho toimi talvisodassa 4. Armeijakunnan komentajana ja jatkosodassa Viipurin komendanttina ja toimi samalla Sotakoulutuksen ylitarkastajan.

Juho Heiskanen kuuluu Heiskasten Suur-Pielisjärven sukuhaaraan. Hänet on haudattu Lapualle.

Lisätietoja: https://fi.wikipedia.org/wiki/Juho_Heiskanen

3. Raimo Valmari Heiskanen (s. 9.7.1922 Viipuri – k. 4.4.2000 Vantaa)
Kenraalimajuri, joka toimi pitkään Suomen rauhanaikaisen sotilas-tiedustelun rakentajana. Jatkosodan aikaan hän valmistui Kadettikoulusta vuonna 1943 ja

palveli Jalkaväkirykmentti 8:ssä. Hän oli vuosina 1965–1969 Varsovassa sotilas-, laivasto- ja ilmailuasiamiehenä ja isännöi kotonaan lukuisia Kylmän sodan eri osapuolien sotilasasiamiesten tapaamisia. Kotimaahan palattuaan hän toimi tiedusteluosastolla toimistopäällikkönä sekä vuodesta 1972 lähtien pitkäaikaisena Puolustusvoimien tiedustelupäällikkönä.

Raimo oli kaikkien aikojen ensimmäinen Vuoden Heiskanen-tunnustuksen saanut henkilö vuodelta 1992. Hän kuului Heiskasten Harjurannan 1. sukuhaaraan. Raimo on kirjoittanut itse sotilastiedustelusta kertovia kirjoja ja hänestä ilmestyi vuonna 2012 elämäkertateos: Armeijan silmänä ja korvana, tiedustelukenraalin elämä.

Lisätietoja: https://fi.wikipedia.org/wiki/Raimo_Heiskanen

4. Olli Heiskanen (s. 5.1.1938 Joutseno)
Priikaatikenraali. Olli opiskeli upseeriksi Kadettikoulussa, josta valmistui vuonna 1961. Priikaatikenraaliksi ylennys tapahtui maaliskuussa 1996. Olli on palvellut kahdessakymmenessä eri tehtävässä

Puolustusvoimissa ja muuttanut asuinpaikkaa työn vuoksi seitsemäntoista kertaa. Heiskasten Tuusniemen 1. sukuhaaraan kuuluvana Olli on toiminut Heiskasten Sukuseuran hallituksen jäsenenä ja varapuheenjohtajana vuosina 1996–2007. Lisäksi Olli toimi Sukuseurojen Keskusliiton puheenjohtajana vuosina 2001–2002. Hänen nykyinen asuinpaikkansa on Hämeenlinna. Olli on naimisissa Anneli o.s. Kourin kanssa ja heillä on kaksi lasta.

5. Mikko Petteri Heiskanen (s. 12.4.1963 Helsinki)
Priikaatikenraali (6.12.2015) Mikko Heiskanen suoritti Kadettikurssin No:70 vuosina 1983–86, jonka jälkeen on palvellut sotilastehtävissä eri puolella Suomea.

Mikko on toiminut mm. NATO ulkomaankomennuksella Brysselissä Belgiassa 2004–06. Marraskuussa 2015 Mikko nimitettiin Puolustusvoimien Johtamisjärjestelmäkeskuksen johtajaksi. Keskus ylläpitää Puolustusvoimien tiedustelu-, valvonta- ja johtamisympäristöä sekä tuottaa hallinnolliset tietopalvelut koko puolustushallinnolle.

Mikko on nasimisissa ja hänellä on kaksi aikuista lasta. Isänsä tavoin Mikko kuuluu Heiskasten Tuusniemen 1. sukuhaaraan.

Lisätietoja: <http://www.ksml.fi/uutiset/keski-suomi/kolmas-mies-kenraalin-virkaan-jyvaskylassa/2179769>

Myös Mikon poika Olli-Petteri Heiskanen (s. 1990) palvelee tätä nykyä Puolustusvoimissa. Paraikaa hän käy Kadettikoulua Santahaminassa.

Heiskasten salskeaa sotilassukua. Vasemmalta Mikko, Olli ja Olli-Petteri Heiskanen.

Lisää Heiskasista sotilaina voi lukea mm. Heiskaset-sukukirjasta sivulta 30. Mielenkiintoinen yksityiskohta vuonna 1997 kirjoitetusta jutusta: ”Puolustusvoimain asevelvollisuusrekisterissä on yhteensä 2174 Heiskasta”. Eli reilut pari pataljoonaa maanpuolustajia saataisiin kasaan pelkästään Heiskasista, jos tarvetta ilmenisi!

*) **Kenraali** on korkea sotilasarvo, jota käytetään eri maiden maa- ja ilmavoimissa. Sanana kenraali voi viitata joko kaikkiin kenraalikuntaan kuuluviin sotilasarvoihin tai sitten vain niistä ylimpään eli niin sanottuun täyden kenraalin arvoon. Sana kenraali juontaa juurensa latinan kielen sanaan "generalis", suomeksi "yleinen".

Nimitys on lyhentynyt ranskan capitaine général ja colonel général -nimityksistä. Kenraaliksi voidaan ylentää ammattiupseeri, joka on suorittanut yleisesikuntaupseerin tutkinnon ja palvelut upseerien vaativimmissa everstin tehtävissä sekä hankkinut laajan kokemuksen eri tehtävätasoisilla ja urapoluilla ja useimmiten myös palvelut kansainvälissä tehtävissä.

Lähde: <https://fi.wikipedia.org/wiki/Kenraali>

*Hannu Heiskanen
Sotahistorian harrastaja*

Asiasta ja asian vierestä

Tätä sotilaskuvaa saa värittää

Kuva: CorelDraw3-CD/Clipart/Weapon

Tarvitseeko aikuinen ihminen oman värityskirjan? Jos asiaa kysytään suomalaiselta tutkimusprofessorilta, vastaus on selvä.

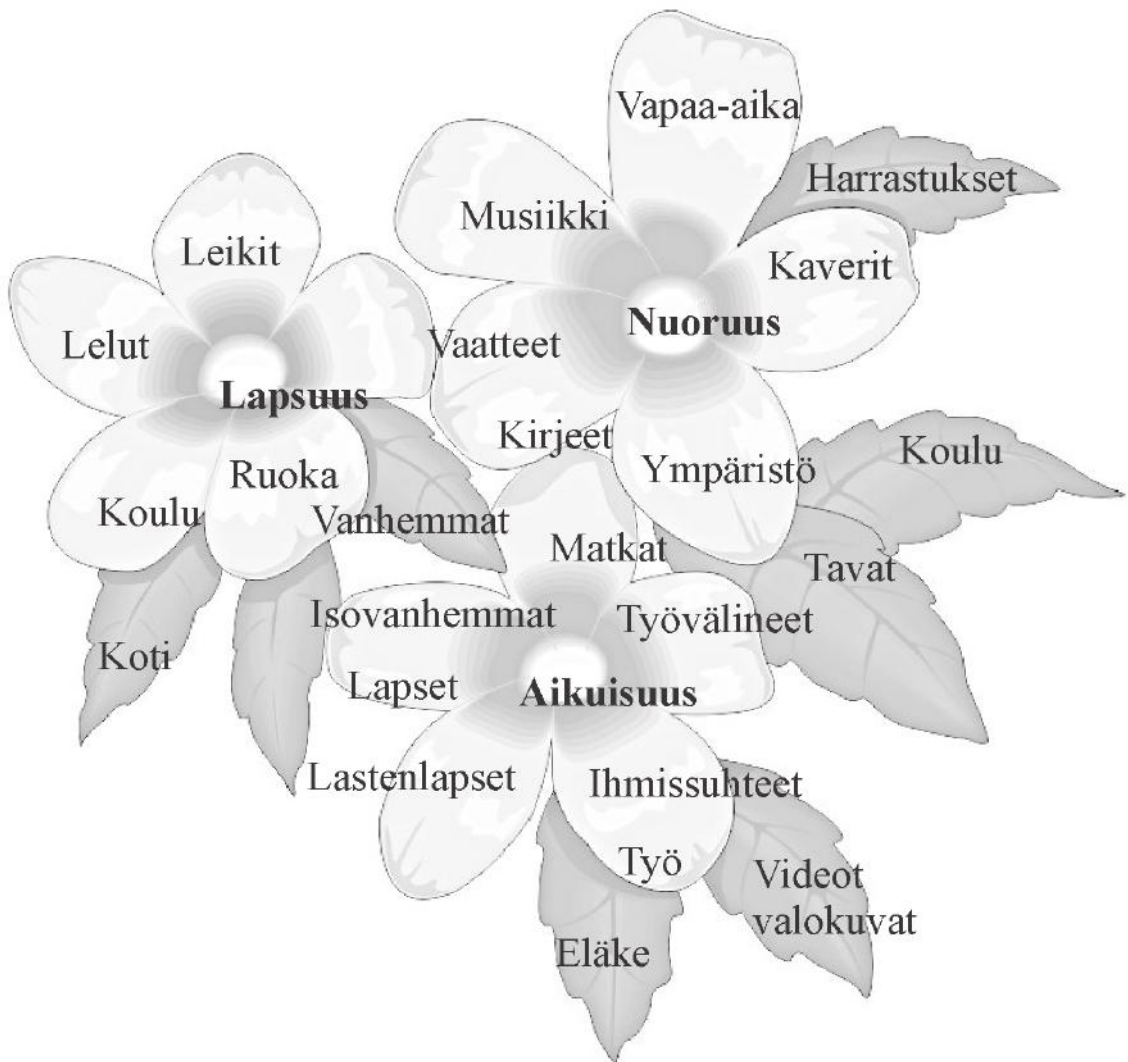
Suomessa on meneillään värityskirjabuumi. Ihmeellisintä siinä on se, että värityskirjoja hamstraavat nyt tavalliset aikuiset. Ja heille tehdään omia, aikuisten värityskirjoja. Parhaimmillaan kirjakaupan hyllyssä voi olla toistakymmentä aikuisten värityskirjaa.

Miksi tarvitsemme aikuisten värityskirjan, Työterveyslaitoksen tutkimusprofessori, aivotutkija Minna Huotilainen?

Ensinnäkin, värityskirjat ovat nyt kovasti muodissa ja erityisesti eteläeurooppalaiset ovat innostuneet värittämisestä. Ehkäpä värittäminen on siksi suosittua, että moni ei tänä päivänä enää osaa kuutoa sukkaa tai tehdä kirjontatöitä, mutta kuka tahansa osaa värittää. Värät piristävät ja innostavat, Huotilainen kuvailee.

Lähde: http://www.etlehti.fi/artikkeli/terveys/muisti/taman_vuoksi_aivotutkija_innostuu_aikuisten_varityskirjoista

Nyt laitetaan sukupuu kukkimaan

"Elämä on kaunein satu" (Anne Seppälän kirjan nimi, Karisto 2002)

Kukitan teidät jo heti alkumetreillä, saamme varmaan yhdessä jaettavaa runsaasti.

Terveisin Orvokki

Keräämme sukuseuramme arkistoon sekä Heiskaset-lehteä varten Heiskasten kirjoituksia, valokuvia ja muuta materiaalia. Voitte laittaa aineiston kopioina tai alkuperäisinä, halutessanne palautamme alkuperäismateriaalin. Yllä olevassa kukinnossa on esimerkki aiheita. Mikäli saamme riittävästi materiaalia voimme koota ne erilliseksi julkaisuksi. Aineistot pyydämme lähettämään osoitteella:

Orvokki Weckström

Ylitolantie 23

01800 Klaukkala, sähköposti: orvokki.weckstrom@suomi24.fi

Heiskasten varhaisvaiheiden tutkimuksesta ja DNA-tuloksista

Seuraavassa lyhennelmä sukututkija Ari Kolehmaisien väliraportista Heiskasten geneettisen alkuperän selvityksen tämänhetkisestä tilasta. Sukuseuran hallitus on päättänyt tutkijan suosituksen mukaan ottaa kolme lisä DNA-näytettä (Ylä-Savon haarat, Suur-Pielisjärven haara ja verrokkinäyte Tuusniemen 1. haara) sukuhaarojen yhteyksien selvittämiseksi. Kerron tutkimuksen tuloksista tulevaisuudessa Heiskanen-lehden numeroissa lisää.

Ari Kolehmaisien väliraportti tammi-kuulta 2016

YLEISESTI

Tekeillä oleva tutkimukseni Heiskasten varhaisimpien sukuhaarojen yhdistämisestä on vahvasti yhteydessä sukuseuran käynnissä olevaan DNA-projektiin. Toistaiseksi on testattu neljä Heiskasta ja kolme heistä kuuluu samaan isälinjaan ja jokainen on, ainakin oletetusti, Pekka Heiskasen, s. noin 1592, jälkeläinen. Lisätietoja henkilöiden sukulinjoista saatuaani voin sitten tutkimuksen kuluessa selvittää yhdistyykö jokaisen isälinja kyseiseen kantaisää.

HEISKASTEN KANTALINJA

Tulosten perusteella on kuitenkin selvää että nämä kolme Heiskasta ovat keskenään samaa isälinjaa ja heidän yhteinen kantaisänsäkin on Heiskasten sukua. Tämä vaikuttaa olevan myös Heiskasten alkuperäinen isälinja, se jota jo ensimmäinen Heiskanen joskus myöhäiskeskiajalla edusti.

Heiskaset kuuluvat markkerien perusteella N-haplon karjalaisklaaniin Z1939. Heiskasten sukunimi on silti melko varmasti vasta Savossa syntynyt ja esi-isät ovat asuneet Savossa jo useita sukupolvia ennen Heiskasen nimen syntymää. Jako N-haplon klaaneihin savolaiset ja karjalaiset on hyvin häilyvä ja harhaanjohtava. Kun joitakin vuosia sitten DNA-klaaneja nimettiin, saivat ne nimensä siitä kun savolaisklaania esiintyi lähes yksinomaan Savossa ja karjalaisklaani oli karjalaispainotteinen. Silti testien yleistyessä Savon suvuista näyttää enemmän kuuluvan ns. karjalaisklaaniin kuin savolaisklaaniin. Karjalasta myös ns. savolaisklaaniinkin on tullut, sen isälinjaa ei vaan ole samoissa määrin jäänyt Karjalan puolelle. Yhteinen kantaisä savolaisilla ja karjalaisilla on n. parintuhannen vuoden takana Karjalassa.

TUUSNIEMEN HAARAN POIKKEAVUUS

Sen sijaan annetun näytteen (puheenjohtaja Hannu Heiskanen) mukaan Tuusniemen Heiskaset eivät ole, ainakaan suorassa isälinjassa, kanta-Heiskasen jälkeläisiä. Heistä on vain yksi DNA-näyte, joka sisältää tietenkin aina riskejä, ja ei voida tietää missä vaiheessa isälinja vaihtuu toiseen sukuun. Vaihtoehtoja on monia ja tarvittaisiin useampia verrokkinäytteitä Tuusniemen haarasta jotka haarautuisivat tällä hetkellä testatun isälinjan veljistä. Tuusniemen testattu isälinja on skandinaavista I1-haploryhmää jota myös Itä-Suomessa vanhastaan on ollut, joskin huomattavasti vähemmän kuin itäistä N-haploryhmää. Tuusniemen Heiskasten suoran isälinjan esi-isät ovat siis asuneet myös pitkään nykyisen Suomen alueella ja edustavat Skandinaviasta jo varhain Suomeen tullutta isälinjaa. Kolehmaisten sukuseuran DNA-projektissa selvisi myös että oma sukuhaarani, Pieksämäen Kolehmaiset, ei ole samaa isälinjaa kuin alkuperäiset Kolehmaiset. Verrokkinäytteillä päästiin 1600-luvun alussa syntyneeseen kantaisää ja kaikki tuon Matti Kolehmaisien jälkeläiset, eli yksi aiemmin oletettuja kantahaaroja, on samaa isälinjaa keskenään, mutta ei kuitenkaan Kolehmaisiksi.

Emme voi tietää syitä Heiskasten, Kolehmaisten tai muidenkaan kohdalla isälinjojen vaihtumiseen. Talon kotivävy joka olisi omaksunut vaimonsa ja appensa sukunimen kuuluisi miellyttäviin vaihtoehtoihin. Mukavampia vaihtoehtoja olisi myös isännäksi tullut isännän sisikon avioton poika joka olisi ollut äitinsä nimellä. Näillä tavoilla turvattaisiin äidinpuoleinen sukuyhteys kantasukuun. On kuitenkin hyvin paljon mahdollista että eri isälinja johtuu siitä että joku vaimoista on ollut raskaana toiselle miehelle jo avioitumisen aikaan tai ”mais-tanut kiellettyä hedelmää” avioliiton aikana. Emme myöskään tiedä jos vaimon poika edellisestä liitosta on otettu nimille ajalla ennen kirkonkirjoja.

Näin tulee esille merkitykset biologiselle ja sosiaaliselle suvulle. DNA on lahjomaton ja paljastaa aina totuuden vaikka se ei olisikaan niin miellyttävä, ainakaan aluksi. Verrokkitestien avulla voidaan hahmottaa paremmin missä sukupolvessa isälinja on vaihtunut ja millainen tapaus kulloinkin voisi olla kyseessä. Parhaassa tapauksessa voi myös selvittää mikä on oikea isälinjan suku.

ASIAKIRJATIEtoa

Asiakirjojen alkaessa vuonna 1541 kaikki Heiskaset asuivat Joroisten seudulla. Juvan Joroisten neljänneksen 1. kymmenyksessä oli yksi Heiskasten talo, 3. kymmenyksessä Heiskasilla oli kolme taloa sekä Rantasalmen Keriharjun puolella sijaitsi yksi Heiskasten talo. Keriharjun neljännes käsitti mm. nykyistä Leppävirran seutua. Keriharjun Heiskaset oli kuitenkin Tavinsalmen pitäjän perustamisen (v. 1547) jälkeen siirretty Tavinsalmen Saamaisten puolelle jossa talot ilmeisesti jo aiemmin sijaitsivat.

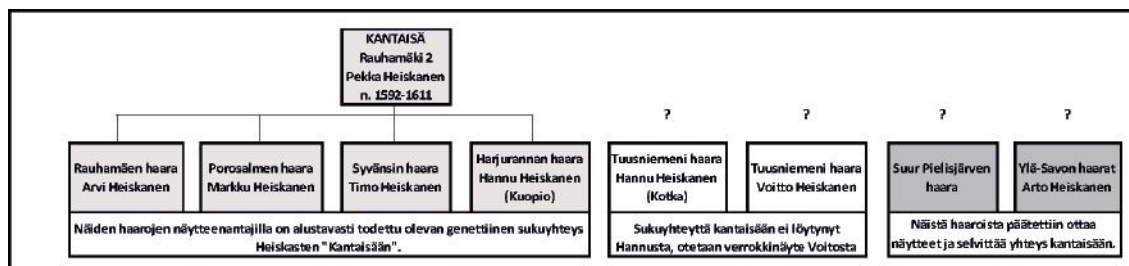
DNA JATKOTUTKIMUS

Heiskasten varhaisvaiheiden tutkimuksen kannalta ja sukuhaarojen yhdistämisessä DNA on myös merkittävässä roolissa. Jos näytteitä olisi enemmän, niin DNA:n avulla voi myös saada selville mitkä sukuhaarat ovat toisilleen läheisempiä jos asiakirjoista ei saada vahvistusta. Mutaatiot joissakin hitaammissa markkereissa voivat paljastaa että joku sukuhaara kuuluu toisen alahaaraksi.

Tutkimuksessani käyn läpi 1500 - 1600-luvun Heiskasten sukuhaaroja ja linkitän yhteen niitä jotka on mahdollista yhteen saada. Työtä jää senkin jälkeen vielä paljon jäljelle koska on lukuisia Heiskasten haaroja joiden vanhin tunnettu esi-isä on syntynyt kirkonkirjojen aikana.

Talvisin terveisin, 30 asteen pakkasessa
Mikkelissä 20.1.2016

Ari Kolehmainen
FM, sukututkija
kolehmainen.ari@gmail.com

Manulle illallinen

Asioiden sanotaan toisinaan tulevan kohdalle itsestään selvästi kuin Manulle illallinen. Se kuuluu "kun Manulle illanen", todetaan Kuusamossa, kun taas Pieksämäellä se pikemminkin "lankes ku Manulle illallinen". Ilman omia ponnisteluja saatu joskus myös "lankijaa luonnostaa ko Manulle murkina". Vaihtelevista verbeistä huolimatta fraasivarianteille yhteistä on paitsi viittaus automaattisesti saatuihin asioihin myös tuo hanakka syömäri Manu.

Manu ei kuitenkaan ole erisnimi, vaan 'mestaria, ammattimiestä' merkitsevä yleisnimi, joka juontuu ruotsalaislainasta *manni* 'mies'. Lisäksi manu-sanalle löytyy merkitys 'etevä, kykenevä, taitava' - mitä ammattimiehet ovat eittämättä alallaan olleet. Korvauksena tuon ammattitaidon hyödyntämisestä talon tuli ilman muuta tarjota palkan päällisiksi ateriat kiertelevälle suutari-, räätäli- tai seppämestarille. Manuille, mestareille, ruoka on siis tullut luontaisena selviönä.

Lähde: Valitut Palat/PÄIVÄ PULKASSA, PYY PIVOSSA

Tervetuloa nauttimaan ja rentoutumaan Heiskasten sukuseuran kesämatkalle Viroon 21.- 24.7.2016

Alustava matkareitti on: Pieksämäki – Helsinki – Tallinna – Narva – Tartto – Tallinna – Helsinki – Pieksämäki.

Matkareitti Suomessa tarkennetaan kun saamme tietää mukaanlähtijöiden lähtöpaikkakuntia.

Matkaan voivat osallistua kaikki sukuun kuuluvat, ei tarvitse olla Sukuseuran jäsen.

Matkaan kuuluu:

- ☺ suomalainen linja-auto ja kuljettaja
 - ☺ laivamatka meno-paluu, viihteinen
 - ☺ 3 hotelli-aamiaista
 - ☺ 2 herkullista illallista
 - ☺ 3 majoitusta, 2 HH
 - ☺ 2 opastettua kaupunki-kiertoajelua ja luostarissa käynti
- Kaikki tämä VAIN 350 €/henkilö**

Lisämaksusta on valittavissa:

1H-majoitus, 55 €

Illallinen menomatkalla, 33/35 € ja muut laivan palvelut

Laiva-majoitus menomatkalla A-hytissä 15 €/henkilö

**Sitovat ilmoittautumiset, ruokavalintoihin, (allergiarajoitukset),
heti tai 16.5. mennessä:**

Bo Weckström, Ylitolantie 23, 01800 Klaukkala, 0400 - 953 563, bkw@suomi24.fi

Matka laskutetaan osallistujilta toukokuun lopussa, mieluiten sähköpostitse.

Oikealla Narvan linna, vasemmalla Ivangorodin linna, joen vastarannalla, Venäjällä.

Kesämatkan alustava aikataulu ja ruokalistat

Torstai 21.7.

- 12:00 Lähtö Pieksämäeltä
17:00 Helsingistä liittyvät matkustajat saavat lippunsa ja kaikki saavat Heiskaset-rintakorttinsa Länsisataman terminaalissa, TallinkSilja-lipunmyynnin läheisyydessä
18:30 Baltic Queen lähtee, majoitus B2-hytteissä, (A-hyttilisä 15€/henkilö)

Lisävalinta lisähintaan
Baltic Queen buffet-illallinen klo. 17:30
ennakkovaraushintaan 33 €
(laivalla ostettuna 35 €)

Perjantai 22.7.

- 08:00 Maihinnousu Tallinaan, aamiainen Hotelli Euroopassa
n.09:00 Matka Narvaan.
n.12:00 Majoittuminen hotelli Ingerissä sekä vapaata aikaa.
n.14:00 Opastettu kiertoajelu.
n.18:00 Illallinen hotelli Ingerissä.

Valitse Inger-illallisesi näistä

Hotelli Inger-illallisvaihtoehdot:

Menu 6, kala:

Juustokeitto
Lohi-perunagratiini
Paahtovanukas
kivennäisvesi
kahvi/tee

Menu 1, liha:

Kanakeitto
Naudan file punaviinikastikkeessa, perunakroketteja
pannacotta
kivennäisvesi
kahvi/tee

Lauantai 23.7.

- 08:00 Aamiainen hotelli Ingerissä.
n.09:00 Matka Tarttoon, matkan varrella nunnaluostarissa käynti.
n.12:00 Majoittuminen hotelli Dorpattiin sekä vapaata aikaa.
n.14:00 Kaupungin kiertoajelu.
n.18:00 Illallinen Ruutikellarissa.

Valitse Ruutikellari-illallisesi näistä

Ruutikellari-illallisvaihtoehdot:

Menu 4, kala:

Tomaatti-mozzarella salaatti
Uunilohi, wokatuilla vihanneksilla ja lohkoperunoilla
Talon torttua
kivennäisvesi (0,33l)
kahvi/tee

Menu 5, liha:

Seljankakeitto leipäkuoressa
Jääkärin leike hapankaalia ja lohkoperunat
Talon torttua
kivennäisvesi (0,33l)
kahvi/tee

Sunnuntai 24.7.

- 07:00 Aamiainen hotelli Dorpatissa.
n.08:00 Matka Tallinaan, n. 1 tunti ostoskäynti-aikaa
11:30 Terminaalissa oltava tunti ennen lähtöä
12:30 Baltic Queen lähtee
16:00 Saapuminen Helsinkiin

n.21:00 Paluu Savoan Pieksämäelle

Vastuullinen matkan järjestäjä:
Kantamatkat Oy, Luhtikatu 2, 76150 Pieksämäki, 050
379 6659, LY 2128886-7, kuluttajaviraston lupa
99/08/MJ/MV

Tuusniemen Heiskaset vuosisatojen saatossa

Osa 26 • Hannu Heiskanen

Hannu Heiskasen jo kymmenettä vuotta jatkunut fiktiivinen jatkokertomus muinaisista Tuusniemen Heiskasista, jossa on kuitenkin "tottuutta sitteeks".

Tapahtui edellisessä jaksossa:

Jouluna 1804 Heiskasten perheessä sattui ikävä kuolemantapaus. Joulukirkkomatkan rasituksista uupunut kantavana oleva talon emäntä menehtyi raskaan matkan rasituksiin. Vanha Maria muori otti syyn Annan ja syntymättömän lapsen kuolemasta omille harteilleen, sillä hänhan juuri oli halunnut kiihkeästi kaikkien lähisukulaisten osallistumaan jouluiselle kirkkomatkalle. Tätä painetta hän ei kestänyt ja kevään tullen myös muori oli siunattava kirkkomaahan. Koko seuraavan vuoden ajan isäntä Matti oli kuin toistaitoinen ja koetteli parhaansa mukaan järjestellä talon asioita parhain päin.

Matin keväinen kaupunkimatka Kuopioon

Keväällä vuonna 1806 jäiden lähdettyä Matti päätti lähteä käymään pitkästä aikaa asioillaan maaherrakaupunki Kuopiossa. Kaupunkikäynnit olivat harvenneet, sillä puolipakolliset kirkko-reissut voitiin nykyisin hoitaa huomattavasti lyhempää tietä Tuusniemen kirkolle. Matkaan hän lähti muutaman tutun enonsalolaisen isäntämiehen kanssa savolaismallisella pariairoveneellä, jonka perässä vedettiin toista venettä rahtia varten. Kaupunkiin vaihtotavarana Matti, kuten muutkin maalaiset toivat kotona parkittuja vuotia ja vaimoväen tekemiä luudaksia.

Ensi töikseen Matti möi tuomisensa eräälle tululle maalaistavaroiden ostajalle heti rantauduttuaan. Sitten hän kävi virallistamisessa torppansa uuden kontrahdin maaherran talossa Kustaantorin varrella ja ilmoittamassa kirkkoherran isossa pappilassa vanhimman poikansa Pekan syksyllä alkavaan rippikouluun.

Seuraavassa ote Matin käynnistä Pappilassa:

- *Missees se Jumalasta seoroova mahtaap olla, ku pittäes poejanmoskula ilimottoo sinne naemakooluun?* Matti kyseli pappilan pihalla palkollisilta.

- *Ouhha ukko ilivehtimättä, rovast o' kammarrissa ja se ottaa ylös,* vastasi eräs vanhempi piika.

Matti kävellä luppassi piian osoittamaan suurehkoon huoneeseen, jossa oli kirkkoherran kanslia.

- *Päevee vuan päevee, työkö sitä outta herra rovast ite?* Hän karahtierasi lakki kourassa jyhkeän puupöydän takana tärkeännäköisenä istuvalla silmälasipäiseltä pappismieheeltä.

- *Pava, Pava. Mine olla Kuopion tuomiorovasti. Mike onkan asianne? Miksi te häiritä minä?* kyseli hoonoa soomea puheleva vanha kirkkoherra äkäisen oloisena.

- *Tulin vua ilimottammaa sitä poekoo,* Matti tokaisi lyhyesti hieman pelästyen vanhan ja arvokkaanolaisen rovastin outoa puhetapaa ja jäyhää käytöstä. Tuusniemen pastori Gröhnin kanssahan oltiin huomattavasti henkisesti lähempänä toisiaan.

- *Mita, onko teille syntynyt poika?* Kysyi kirkonmies ymmärtämättä paikallista murretta haastelevaa isäntämiestä.

- *Ee ku se poeka oes...* aloitti Matti vastaamaan.

- *Poika siis kuolut, niinkö? Sangen ikävä, otan osa,* totesi rovasti ja ojensi kättään surunvalittelun merkiksi.

- *Ee se kyllä tietääksein kuollu ou, mutta rippille sen pittäes piästä, jottei jiä ruunankummiks,* sai Matti lopulta sanottua.

- *Miksi te ette heti sitä sano. Mikä, kummi-poika?* Rovasti kysyi epäluuloisena ymmärtämättä murren sanaa, jota Matti käytti rippikoulua käymättömästä aikuisesta.

- *Eepähä vua mikkää, mutta ilimottaesin Pekka Matimpoeka Heiskasen Enonsalon Honkalasta herra rovastin rippikooluun, jos se vuan soppii herra rovastille mitenkää, tuli asia lopulta ymmärrettävästi kerrottua ruotsinkieliselle kirkkoherralle.*

- *Vai nin on asija, mikas se nimi nyt olikan? Pannaampas ylös. Koulu alka sitten syyskuu viisitoistas pava täällä pappilassa.* Haasteli rovasti hajamielisesti.

- *Asia vilipitön, kiitosta vua ja näkymissii,* kuittasi Matti ja livahti ulos kirkkoherran kansliasta, jossa oli tuskin uskaltanut hengittää. Savolaisen rahvaan ja ruotsinkielisen virkakunnan välillä ei läheskään aina löytynyt edes näin hyvin yhteistä kieltä.

Seuraavaksi Matin olikin sitten jo hyökättävä kappapuoteihin. Monenlaista tärkeää taloustavaraa oli saatava hankituksi taloon, sillä emännän kuoleman jälkeen tämän hoidossaan olleet ruokakunnan perushankinnat olivat jääneet täysin hoitamatta. Suola oli edelleen maatalossa tärkein tilan ulkopuolelta hankittava kulutushyödyke, sitä Matti osti tynnyrillisen kotitarpeiksi Samuel Backmanin kauppapuodista. Myös hevosten valjaita ja muita tarvekaluja oli hankittava. Kerskakulutustakin Matti harrasti ostaessaan kahvimyllyn, rännälin ja naulan kahvinpajua länsirannikolta tulleet kaupaporvari Hårdhilta. Oli nimittäin nolo tilanne edellisenä talvena pikaisesti tulneiden hautajaisien yhteydessä todeta ettei edes papille ollut tarjota kahvin murettakaan.

Seuraavaksi kuvaus Matin käynnistä kauppias Hårdhin puodissa:

- *Hyvä päivä, hyvä päivä, miten mine voikaan palvella arvon isäntää,* lirikutteli lipevä ruotsia äidinkielenään taalaava kauppias.

- *Päevee vua että pätkähti. Arvoloesta en tii-jä, mutta kahvintekotokkeet pittäes suaha matkaanj,* vastasi Matti asiallisesti.

Sen verran kauppias Matin puheesta ymmärsi, että tämä oli tullut hankkimaan suureen muotiin nousseita kahvintekovälineitä.

- *Ja täältäähän löytyy, jos jonkinsorttista: On pannua kuparista, on rännäliä rautaista, ynnä muuta tykötarvetta. Ja parahia kaffeenpajua suoraan merimaista, niistä kun kohfit keittelettä ni oksat pois,* kehui kauppias valikoimiaan.

- *Pannuha mulla jo onnii, mutta tarviisin rännälij ja myllym. Heleppohintasimmat kelepoovat, eevät nimittäen tuu kovvaan käättöön,* Matti kertoili kotitarpeistaan.

- *Jaha, jaha, sitten olisi tällääsiä... kauppias esitteli edullisemman pään vempaimia.*

- *Keleepovat mulle, jos vuan hinnoesta sovi-taan,* Matti sanoi hieman välipitämättömästi tavaran laadusta. Matille hinta oli tärkein hankintakriteeri, sillä hän aikoi käyttää kyseisiä välineitä vain suurimmissa perhejuhliissa.

- *Teme hieno mylly olisi vain 10 taalari, rännäli taas fem,* vastasi kauppias kuin apteekin hyllyltä.

- *Elähä ukko hurjia huasta, nuapurista suap melekosesti helepommalla,* Matti aloitti tinkimisen, joka kuului aikakauden kaupankäyntiin, kuin nenä päähän.

- *Anna sitten 15 taalari, niin kauppa selvä,* kauppias yritti juksata Mattia.

- *Hörlöpsis! Jos et heivoo järissäesj, nii lähen käläppimmää justiisa,* Matti uhkasi topakasti.

- *No anna sitten tusina taalari niin saat,* alkoi kauppias jo pappuilla kovaan tinkaajaan, sillä puodissa olevat muut kundit alkoivat selvästi osoittaa hermostumisen merkkejä ja liikehtimistä kohden ulko-ovea.

- *Kympin tarjoon, jos sillä luppoot, nii ruve-taa kaappoja hierommaa.* Matti teki vastatarjouksensa.

- *Voi, voi, miinukselle meneepi, mutta ostat-kos varmasti, jos kympillä saat?* Kysyi kauppalanko epäluuloisena.

- *Suatampaa ostoookkii, jos annat naalan pajua kaapantekijäesiks,* Matti jatkoi kimputusta.

- *Takkiin tulee, takkiin tulee, mutta tulkoon tämän kerran,* antoi kauppias lopulta periksi, todeten että oli pienempi paha tyytyä laihem-paan voittoon Matin ostoksissa ja kotiuttaa taa-larit kassaan tämän takana seisovalta ökypatulta.

Virallisten asioiden hoidon jälkeen alkoi jo ilta hämärtää ja Matin oli jäätävä yökuntiin Kuopioon. Kortteeripaikka löytyi majatalosta, jonne

hän rahtasi päivällä hankkimansa tavarat suolatynnyriä lukuun ottamatta. Sen kauppias Backman lupasi toimittaa seuraavaksi aamuksi venerantaan. Majatalossa Matti nautiskeli kovan päivätyön päätteeksi jokusen haarikallisen paikallista olutta. Varoituksen sanana sanottakoon, että runsas väkijuomien käyttö pitkästä aikaa saattaa koitua kohtalokkaaksi, kuten oli koitua Matillekin.

Kaupungissa riitti monenlaisia ongenonkijoita, jotka pyrkivät putsamaan kaupungissa harvoin käyvien maalaismiesten posia. Matti ajautui myös sellaiseen porukkaan ja oli tulla huijatuksi kellarimestari Bergforsin kapakassa.

Seuraavassa näyte Matin keskusteluista erään huijarin kanssa kapakassa:

- *Ota sinä nämä kommeet sokerisaket iteleis, suat ne multa lahjaks*, sanoi eräskin sutki kapakkajätkä krouvissa.
- *No suatampaha ottookkii jos kerran nii höylisti annat*, sanoi Matti tähän jo hieman selvinneenä.

Aikansa jutusteltuaan jätkä kysyi sitten Matilta:

- *Mittees sinä sitte annat mulle ku minä anoen sulle ne kommeet saket?*
Hetkisen mietittyään Matti tokaisi laskuhumalaisena:
 - *En minä anna sulle mittää, en minä ou sulle mittääv veleko.*
 - *Mittee pirua oekeen meinoot, minä sinuva lahjustelen ja ite out nuuka ku harjukas, tämä haastoi.*
 - *Nyt ko katokuule lähet, nii vielä kerkiit*, sanoi Matti tormakasti.

Kapakkajätkän naama venähti ja hän oli jo käydä Matin kurkkuun kiinni, mutta tämän yrmeä ilme ja roteva keho saivat jätkän katumaan sanojaan ja lopulta Matin lyötyä nyrkkiä pöytään luikkimaan tiehensä.

- *Kylläpää tulj illolle kiire*, hekotteli Matti voitonriemuksena.

Aamulla Matti heräsi julmettuun pään juimimiseen majatalossa ja tarkisti heti ensitoikseen olisiko rahat ja paperit tallessa. Kaikki onneksi löytyivät ja vielä ylimääräisenä uudet sokerinpilkkomasaket, joiden hankinnasta hänellä ei ollut kuin hämäriä muistikuvia.

- *Saket mitkä saket. Sevvev oun kuusaalla jotta tuskimpa oun sitä kuitenkaan keneltäkkään aenakkaan varastanna, ee nimittäen kuulu tap-poehein*, Matti tuumiskeli.

Puurokupillisen majatalossa nautittuaan Matti käväisi vielä kauppapuodissa.

- *Oeskoon teillä imeläkivvee myinnissä?*

Matti tiedusteli.

- *Sihä löötyy, montako toppoo isännälle laettaa?* Kyseli puotipuksu.

- *Ehhä minä paljoo, saeskos sitä vaekka naalan verran? Iha vuan maestijaesiks*. Pyyteli Matti.

- *Kovimpa vähällä meinootta pärjäellä, mutta suamanna pittää*, sanoi puotipuksu ja alkoi lohkoa Matin pyytämää sokerinpalaa, joka oli vain 1/20 osa toppaa.

- *Pittäähä sitä uusille sokersaksille töetä löytee*, jupisi Matti poistuessaan liikkeestä ja suunnatessaan kohti venerantaa.

Sokeritoppia ja sokerisaksia kauppapuodin hyllyllä

Kauppias Backmanin renki oli toimittanut suolatynnyrin sovitusti paikalleen venerannalle. Ei auttanut muuta kun odotella muita kylän miehiä veneelle, jotta päästäisiin kotimatalle. Matti kössästeli ja poltteli ahkerasti kauppias Hårdhilta ostamiaan kessunlehtiä Kallaveden rannalla, katsellessaan samalla veneitään tervailuvia kaupunkilaisia ja kuunnellessaan hajamielisenä heidän jutustelujaan.

- *Out tiettännä talavella venneen, onko siinä perree...* kysyi eräs rantaan tullut kaupunkilainen toiselta.

Matti naureskeli kuulemalleen illukalle sanasutkaukselle tyytyväisenä myhäillen.

Iltapäivällä kalavakat enonsalolaiset Mustos Pali ja Turus Peku viimein köpöttelivät asioiltaan ja kotimatka saattoi alkaa. Kaikki miehet olivat enemmän tai vähemmän heikossa kunnossa edellisen yön juopottelun jäljiltä ja matka sujui hyvin verkkaisissa merkeissä. Käytiin kuseskelemassa ja vetelemässä sätkiä lähes jokaisessa saareissa sekä paistettiin nuotiolla siimalla saatu hauki puolimatassa eräällä luodolla.

Vasta illan kollykällä oltiin omassa venerannassa Levälähdessä, josta oli vielä monen virstan matka kotiin. Soutumatkasta väsyneet miekkoset päättivätkin yöpyä ikimuistoisella kalarannalla ja tekivät tervastulet nuotioon.

- *Eeköön jiahä tänne rannalle yöhimöehi, vae mittee outta mieltä?* Kyseli Pekka muilta matkalaisilta.

- *Kokkuutahha Pali veni ja Peku voesit tehähä kunnon rompsut. Minä yritän kahella meille jotae suuhumpantavoo, jakeli Matti tehtäviä vanhimman ”piällysmiehen” ominaisuudessa.*

- *Tännehhä myö poejat yökyllii jiahää, mikäpä meijä tässä o’ olla elleillä.*

- *Siinäähä männii iha näläkäruppeema, enneko rantaa piästii, taetaa joka ukko olla nii topertoennuksissa jotta, kommentoi Pauli.*

Sapuskan jälkeen Pauli päätti vielä korkata kaupunkituomisensa ja kaupunginkävijöitten ilta sujuikin hilpeissä merkeissä muistellen menneitä ja suunnitellen tulevia.

- *Eeköön tissetellä tämmäe poes kuleksimasta, sanoi Pali ja nyhti puukorkkia irti pullon suusta.*

- *Veet kuule jalat suustaenj, mitteepä tuota kotia ennee kanneksimmaa, ilahtui Pekka.*

- *Muorj sitä iäntelj että ammon aekoja sitten ukkinj Massa-Pekka nous tästä rannasta mae-him muuttokuorminnee Suvaksen ylj tullessaa ja kuulemma jo vieläe muinasemmat sukmannit o’ pitäneet tässä rompsupaekkoosa, Matti valaisi rantautumispaikan historiaa.*

- *Jopa out haka luahoomaa munaisuuksista, vastasi tähän Pekka.*

- *Mitenkäs sitä sinä out aekonna liänijäs hoejella etiäpäen ku se Anna-sisko jätti meijät toessa talavena?* Kyseli Pali Matilta. - *Meinootkos uuvan akan hommata vae mitenkä päen?*

- *Empää oekeen tiijä, alakaahan nuo penskat jo pärjäellä iliman äitiäännii. Erkkikii täötti just kuus ja muut o’jo vieläe vanahempia, Mariakkii hoiteloo jo pikkupiian hommia ihan täävestä, Matti kertoili nykyloaan.*

MURRESANOJEN SELVENNÖKSIÄ:			
<i>Poejanmoskula</i>	<i>Keskenkasvuinen poika</i>	<i>Imeläkiv</i>	<i>Sokeri</i>
<i>Naemakoolu</i>	<i>Rippikoulu</i>	<i>Kimputtaa</i>	<i>Tinkiä</i>
<i>Karahtierata</i>	<i>Odotella valmiina</i>	<i>Olla kuusaalla</i>	<i>Olla asiasta tietoinen</i>
<i>Ruunankummi</i>	<i>Akaton poikamies</i>	<i>Illukka</i>	<i>Kuje, leikillinen sutkaus, kiusanteko</i>
<i>Rännäli</i>	<i>Kahvinpapujen paahtamiseen käytettävä laite</i>	<i>Kössästellä</i>	<i>Käveleksiä tyytyväisenä</i>
<i>Heleppohinta</i>	<i>Halpa, edullinen hinta</i>	<i>Köpöstellä</i>	<i>Liikkua hitaasti, kankeasti</i>
<i>Hörlöpsis</i>	<i>Väheksyä vastausta</i>	<i>Kalavakka</i>	<i>Kalpea, tässä tapauksessa kohmeloinen</i>
<i>Pappuilla</i>	<i>Hoppuilla levottomana</i>	<i>Kokkuuttoo</i>	<i>Rantautua</i>
<i>Naala grammaa)</i>	<i>Naula (Ruotsin naula 425</i>	<i>Jiahä yöhimöehi</i>	<i>Jäädä yöksi</i>
<i>Ökypatu</i>	<i>Ison talon isäntä</i>	<i>Huushollaska</i>	<i>Taloudenhoitaja</i>
<i>Katokuule</i>	<i>Katso kuule</i>		
<i>Posa</i>	<i>Rahapussi</i>		
<i>Illo</i>	<i>Vastenmielinen henkilö</i>		

- *Huushollaskam kyllä tosin tarviisin elukoe-
ta hoetammaan, ee se Ierikan eokko enne taho
keritä sieltä torpaltaan, ku niilläe o'jo kolome
ommoiki lehme hoijettavanaan. Outtako työ
kumpanenkaan kuusaalla kettään pätevöö nae-
simmeistä siihen hommaa?* Matti tiedusteli
muilta, illan hämartyessä keväiseen vaaleuteen-
sa.

- *Suattasihha minä kysästä sitä mejän torp-
parin Koistis Juakon siskoo, sitä Reettoo, se o'
jo kyllä ylj neljänkymmenen, mutta ossois se
varmaan elukat hoetoo siinä missä muuttii.*

*Pyörä vua siellä torpassa yljmiäräsenä suuna
ku ei ou suanunna ukkoo itelleen värvättyvä
vielä tuohon ikkääsä, Pali keksi ovelasti.*

- *Siitähä tuota saesittii kerralla äetin itelleis
ja penskoellesj, veisteli tähän Turus Peku.*

- *Nii ja eokon vielä sammaa syssyyn, tulisj
kuule sulle halavaks, ku yks akka hoetoo neljee
virkoo, jatkoi Pauli ilvehtien.*

- *Mittee siinä hupatatta, murahti Matti äkeä-
nä, mutta pyyteli kuitenkin Palia tiedustelemaan
asiaa.*

- *Jos sitä Reettoo kiinnostaa nii lähetä se
syynii meille, Matti sanaili illan vaihtuessa hä-
märeksi kevätyöksi.*

Kotiin palailtiin sitten seuraavan aamupäivän
aikana ja Matti pääsi kehaisemaan kotijoukoille
kahvimyllyllä ja sokerisaksilla, jotka eivät ol-
leet siihen aikaan vielä ihan joka talon tavaraa
täälläpäin.

- *Ottakeeha penskat enskertoo elläessännä
palane imeläkivvee kaapuntituomisina, hän tar-
joili saksilla leikkaamia pientä sokeripaloja
lapsilleen.*

- *Ompa mahottoman hyvvee, kyllä työ isä
outta sitte kiltti, totesivat lapset kuin yhdestä
suusta. Ja tämän lämmitti mukavasti Mattia.*

Kaikkiaan kaupunkireissu piristi Matin masen-
tunutta mieltä ja uudet kahvivehkeet nostivat
hänen itsetuntoaan. Ensimmäiset kahveet kei-
tettäisiin sitten pojan ripillepääsyn kunniaksi
syssyllä.

Jatkuu seuraavassa numerossa...

Lisäetu niille jäsenille, jotka ovat ilmoittaneet sähköpostiosoitteensa

heiskaset

Heiskaset NETTILEHTI

No: 1/2016

Tervehdys Heiskaset!

Maaailma sen kun digitali-
soituu ja Heiskaset myös
Siinä mukana.

Ohessa on Heiskasten nettilehden
tämän vuoden ensimmäinen numero,
jossa kerromme mm. Jäsenmaksun
maksamisen sähköistymisestä sekä
tulevasta Heiskasten kesäretkestä.

Sisältö:

Vuoden 2016 jäsenmaksu	s. 2
Heiskasten kesämatka 2016	s. 3
Heiskasten erikoistarjoukset	s. 7

Seuraava Heiskaset lehti ilmestyy huhtikuussa 2016

Sisältönä mm:

- Ajatuksia Heiskasten sukuseuran paikallistoiminnasta
- Jo viides Heiskaskenraali!
- Nyt laitetaan sukupuu kukkimaan
- Heiskasten varhaisvaiheiden tutkimuksesta

Heiskaset NETTILEHTI ilmestyy
tarvittaessa normaaleiden printtilehtien
lisäksi. Nettilehdessä julkaistaan
tuoreimmat sukuseuran uutiset ja
hallituksen kokousten aiheet ja pöytäkirjat.
Nettilehti toimitetaan kaikille Heiskasten
sukuseuran jäsenille jotka ovat antaneet
sähköpostiosoitteen seuran käyttöön.

Heiskasten suvun lasten kynistä

Kuolleita

Reino Viljam Heiskanen
s. 17.4.1940 Varpaisjärvi
k. 18.11.2015 Vieremä
Jumisten 1. sukuhaara

Yrittäjä, veteraanikauppias ja toimitusjohtaja Reino Viljam Heiskanen kuoli monien sairauksien uuvuttamana marraskuisen hämärän päivän päätteeksi 18.11.2015. Reino Heiskanen teki pitkän päivätyön kaupan ja liike-elämän palveluksessa; ensin työntekijänä ja sittemmin yrittäjänä, kauppiana ja toimitusjohtajana.

Reino teki suuresti arvostettavan elämäntyön. Hän teki oman osuutensa pyyteettömästi ja voimiaan säästämättä. Osaltaan hän tarjosi meille lapsille turvallisen ja hyvän kodin, hyvät perustukset oman elämämme rakentamiselle. Sinnikkäällä, vastoinkäymisiäkin sisältäneellä yrittäjyydellään hän tarjosi työtä ja toimeentuloa monille. Esimerkillään hän velvoittaa meitä toimiaan samoin; huolehtien, sinnikkäästi ja periksi antamatta. Me muistamme isää lämmöllä ja kaipauksella.

Tarmo Heiskanen

Loput muistokirjoituksesta on julkaistu sivulla 21 otsakkeella Reino Heiskasen elämänura.

Terttu Anelma Kyllikki
Heiskanen (o.s. Ovaska)
s. 20.3.1922 Viipuri
k. 17.1.2016 Helsinki
Porosalmen sukuhaara

Terttu kuoli 93-vuotiaana kotonaan Helsingin Munkkiniemen Saga-kodissa lyhyehkön sairauden jälkeen.

Tertun puoliso Kullervo oli Heiskasten sukuseuran ensimmäinen puheenjohtaja 1960-63, ja vanhempi poika Markku seuran puheenjohtaja 1997-2004.

Markku Heiskanen

Sinikka Pylkkänen (o.s. Heiskanen)
s. 21.5.1929 Ristiina
k. 24.2.2016 Helsinki
Jumisten 2. haara

Kaarlo Auvo Ensio Heiskanen
s. 9.3.1932 Tuusniemi
k. 30.12.2015 Tuusniemi
Tuusniemen 1. sukuhaara

Terttu Hynynen (o.s. Heiskanen)
s. 24.2.1925 Kuopio
k. 11.1.2016 Kuopio
Tuusniemen 1. sukuhaara

Reino Heiskasen elämänura

Reino syntyi välirauhan keväänä Varpaisjärven Jumisilla, Salmelan tilan saunassa, niin kuin tuolloin oli yleisesti tapana syntyä. Reino oli Viljam ja Anna Heiskasen maanviljelijäperheen kolmas lapsi. Pienestä pitäen kaikki pääsivät työnsyrjään kiinni, kukin taitonsa ja voimiensa mukaan. Yltäkylläisyyttä ei ollut liiaksi, olipa-han kuitenkin ruokaa ja lämmin sija. Jokainen kun teki osuutensa, ei elo kuitenkaan hassumpaa ollut. Koulunkäyntiä, kolttosia ja työtä, kuten muillakin tuon ajan lapsilla.

Oppivelvollisuuden jälkeen Reino työskenteli kotona maahommissa ja savotoilla isän ja iso-veljen apuna ja. Hankkeet olivat kovan työn takana ja Lahdessa asuvien serkkupoikien viestit paremmasta houkuttivat Reinon postiautoon ja kohti Lahtea. Siellä hän asui pääasiassa Osmoserkun luona ja kävi töissä Lahden Lasitehtaal-la. Lahti oli vahva teollisuuskaupunki ja töitä olisi varmasti riittänyt, mutta Liisa-siskon viesti Syväripäässä vapautuvasta kauppa-apulaisen paikasta sai Reinon tulemaan takaisin kotipitä-jään.

Tuonaikaiseen työhistoriaan Reinolla kuuluivat myös työt kauppa-alalla Lapinlahdella ja moni-puolinen työ silloisen Varpaisjärven suurmie-hen, Tauno Keinäsen, puutavarayhtiössä.

Vuonna 1965 Reino tapasi tulevan puolisonsa Anjan Jumisen Seurantalolla. Samana vuonna jo juhlittiin nuoren parin häitä ja kahdenkymme-nenviiden ikävuoden antamalla varmuudella he alkoivat suunnitella yhteisen elämänsä suuntaa. Ensimmäiseksi suunta näytti Kuopioon. Työ Keskon kylmävarastolla ja Anjan työ lapsen-vahtina antoivat rahaa sen verran, että toimeen tultiin. Kun kuitenkin Sonkajärven Vehmasjär-velle, Anjan kotikylälle, oli mahdollisuus päästä Osuuskaupan myymälänhoitajaksi, pakkasivat he vähät tavaransa muuttokuormaan ja niinpä taas palattiin juurille vuoden 1966 elokuussa.

Tästä alkoi pitkä jakso Osuuskaupan palveluk- sessa. Vuonna 1970 Runnille myymälänhoita- jaksi, vuonna 1975 Pielaveden Osuuskauppaan Saviälle rauta-maatalousosaston hoitajaksi ja vuoden 1976 alusta Osuuskauppa Koljonvirran Vieremän myymälän rauta-maatalousosaston osastonhoitajaksi. Poikia syntyi lähes joka muu- tolle; Tarmo Vehmasjärvelle, Arto Runnille ja Harri Saviälle.

Vieremällä Reino sitten loi varsinaisen elämä- nuransa, yhdessä perheen kanssa. Vuonna 1983 Reino ja Anja perustivat Vieremän K-Rauta- Maatalouskeskuksen. Tinkimättömällä asenteel- la ja itseään säästämättä molemmat tekivät työ- tä. Utteraa työ, hyvä henkilökunta ja uskolliset asiakkaat mahdollistivat toiminnan tasaisen kasvun ja omat toimitilatkin valmistuivat. Kuten yrittäjälouonteeseen kuului, Reino ideoi ja etsi koko ajan jotakin uutta. Kaupanteon oheen tuli rakennusurakointi, Vieremän RH-Rakenne Ky perustettiin 1989.

Kun kaupalla tehtiin sukupolvenvaihdos vuon- na 1998, jatkoi Reino entistäkin voimakkaam- min rakennusliikkeen parissa. Lukuisia uudisrakennuksia ja saneerauskohteita ympäri Ylä-Savoa on valmistunut tuon yrittämisen pal- lon seurauksena; liikerakennuksista kouluihin ja navetoista rivitaloihin. Reino oli viimeiseen hetkeensä saakka päivittäin mukana yritystensä RH-Rakenne Ky:n ja RH-Rakentajat Oy:n toi- minnassa.

Vapaa-aikaa ei juuri kovimpina työaikoina ollut, mutta aina löytyi aikaa meille lapsille. Urheilu oli yhteinen, koko perheen harrastuksemme ja monet olivat ne kilometrit, jotka ajettiin hiihto- kilpailuihin ja harjoituksiin. Isä oli itseoppinut ja innokas suksihuoltaja. Tarkat muistiinpanot antoivat pohjaa voitelun suunnittelulle kullekin kelille. Urheilu oli hänelle tärkeä harrastus läpi elämän. Pitkään itse harrastaen ja meitä poikia huoltaen, myöhemmin penkkiurheilun ja spon- soroinnin muodossa.

Isä oli huolehtivainen perheenpää, joka kasvatti omalta osaltaan meitä lapsia kutakuinkin yh- teiskuntakelpoisiksi. Ainakin niillä isän opeilla olisi sellaisiksi ollut mahdollisuus tulla. Tämä rakkaus lapsiin ja huolenpito välittyi ja kesti myös yli sukupolven. Ukille olivat rakkaita kaikki lastenlapset ja erityisen ylpeänä hän usein kehui, että hän sai aikoinaan kolme poi- kaa, mutta nyt hänellä on yksitoista tyttöä! No näinhän olikin, kun mukaan lasketaan Anja-äiti ja kolme miniää sekä seitsemän lastenlasta, jot- ka kaikki ovat tyttöjä.

Tarmo Heiskanen

Merkkipäiviä

75 vuotta

Jorma Heikkilä

Orimattila 7.2.2016

Suur-Pielisjärven haara

Sukuseuran sihteeri vuodesta 2000

70 vuotta

Paavo Heiskanen

Joroinen 3.8.2016

Heinäveden haara

Sukuseuran muusikko

Kuva: Paavon CD:n kansi

Kulttuuria

Seuramme "trubaduuri", Onnela-tapaamisestamme tuttu Vladimir Heiskanen esiintyi venäläisenä luutnanttina Nurmijärven Opiston Operetti Jukolan esityksessä "Kesä Hangon Casinolla" Nurmijärven Yhteiskoulun näyttämöllä 13.3.2016

Kesä Hangon Casinolla

Säv. Tuire Grönthal
Libretto Tuire Grönthal ja Eija Lindström

Nurmijärven Opisto

**Operetti Jukola ja
Musicista-orkesteri**

lauantaina 12.3. 2016 klo 17, sunnuntai 13.3.2016 klo 15
lauantaina 19.3. 2016 klo 17, sunnuntai 20.3.2016 klo 15

Piirakanteko

Mistä laulu laulettava,
värssynpätkä värkättynä,
Ukkoselle vanhahkolle,
vähän muillekin iloksi?

Mistä muusta laitettuna,
lauluseksi saatettuna,
kuni työstä arkisesta,
piirakoiden paistannasta.

Eukko piirakkamestari,
kovin näppärä näpeiltä,
liukas myöskin liikunnalta,
ehdottipa riemumiellä:
Kerron kuinka piirakkaiset,
perinteiset syömäpalat,
valmistuu kotiololoissa,
tutun Ukkosen iloksi.

Kysyi Ukko penkin päästä,
kun oli kiintoisa asia:
Miten synnytät tekoset,
karjalaiset piirakkaiset,
mitä aineita sekoitat,
miten taikinan alustat,
entä täytteen piirasille,
puurosenko valmistelet,
suolaa laitatko vetehen,
huljakkaasti jauhojako?

Eukko perheen ruokkijana,
siihen vastaa viipymättä:
Laitan riisit kattilahan,
puuroainekset patahan,
joskus kypsytän perunat,
soseutan survokseksi,
sirottelen piirahille,
kystä kyllin syötäväksi.

Oli taikina alulla,
kohta vallan valmistettu,
vedestäpä kylmähköstä,
ruisjauhojen keralla,
vähän suolaakin mukana,
makuansa antamassa
kunnes muuttui aihioiksi,
läpikuultavan ohuiksi,
kaulimella painettuina,
pulikalla pyöritelty,
saipa piiras täyttehensä,
sydämensä piirakkainen,
riisirynein puurosesta,
perunoiden survoksesta.

Ukko katsoi viirusilmin,
mielin hartain mietiskeli,
miten piiras muodostuipi,
aidon piirahan näöksi,
kunnes eukkonen valisti,
äänellänsäkin avitti:
Taitan ensin reunuksetkin,
päälle puuron täyttehenkin,
vähän reunoja rypistän,
myöskin sormilla somistan,
muodon soikean asetan,
kovin kauniisti kapaloin,
mistä muoto piirakalle,
ihan tuttuisen näöksi.

Vielä vailla paistamista,
kuumaan uuniin kulkematta,
oli soikeet piirakkaiset,
emäntäisen mallintamat,
siitä muoto vahvistuipi,
jäykistyi ihan kovaksi,
uunissapa lämpöisessä,
melkeinpä tulikuumassa.

Kohta kypsät piirakkaiset,
joskin kuivakkaan oloiset,
saivat pintaan voiteluksen,
vesivoiteisen seosta,
siitä siirto ropposehnen,
paperilla vuorattuhun,
odottamaan pehmennystä,
aidon piirakan makua.

Eipä konstit kummempia,
millä miellytti emäntä,
ihastutti Ukkosenkin,
taivutti talon tavoille.

Annapa usein Jumala,
vastakin vakainen Luoja,
iloisia istumia,
yhteisille ystäville,
piirakkaisien parissa,
ihanpa ilopitoja,
arkitöiden keskiöihin,
päiväin työläiden lomahan,
mistä nauttii lapsukaiset,
kodin saaneet jälkeläiset.

Jorma Heikkilä

HEISKASTEN SUKUSEURA

Heiskasten sukuseura ry:n hallitus vuosiksi 2015-17

PUHEENJOHTAJA

Hannu Heiskanen

Kokkomäenkuja 11

48410 Kotka

0500 - 267 422

hannu.h.heiskanen@kesko.fi

Sukututkimusvastaava

VARAPUHEENJOHTAJA

Perttu Kähäri

Rajametsäntie 9 B

00620 Helsinki

040 - 774 8794

perttu.kahari@aalto.fi

Kotisivuvastaava

SIHTEERI

Jorma Heikkilä

Rantatie 10 A 9

16300 Orimattila

03 - 778 6657, 040 - 763 5481

jorma.heikkila@pp.inet.fi

Orvokki Weckström

Ylitolantie 23

01800 Klaukkala

09 - 8796 119, 050 - 300 1602

orvokki.weckstrom@suomi24.fi

Perinnetietovastaava

Bo Weckström

Ylitolantie 23

01800 Klaukkala

09 - 8796 119, 0400 - 953 563

bkw@suomi24.fi

Myynti- ja tuotevastaava

Päätoimittaja 1.1.2016 alkaen

Voitto Heiskanen

Pajutie 8 H 1

02770 Espoo

040 - 594 1486

voitto.heiskanen@elisanet.fi

Jäsenasiat:

heiskaset.sukuseura@gmail.com

Jäsenrekisterinhoitaja, Kirjasto- ja arkistovastaava

Paula Erama-Kuosmanen

Kajamontie 47

21290 Rusko

040 - 415 7018

Aino Laakso

Jaskanpolku 4

04600 Mäntsälä

040 - 151 6969

ainolaakso@outlook.com

Yhteisövästava

Kauko Hotti

Putkolantie 62

77520 Haapakoski

0500 - 454 230

kauko.hotti@abs-hallintopalvelut.fi

Taloudenhoitaja

heiskaset

SEURAAVA LEHTI ILMESTYY
syyskuussa 2016. Lehteen tarkoitettu aineisto
pyydetään lähettämään 15.8.2016 mennessä
päätoimittajalle: Bo Weckström, Ylitilantie 23,
01800 Klaukkala
0400 - 953 563, bkw@suomi24.fi

**Kaikki sukuseuraan ja Heiskasiin liittyvä
aineisto teksteineen ja kuvineen on terve-
tullutta.**

Lisäksi Sukuseuran arkistoon voidaan tallen-
taa Heiskasten suvun aineistoa: asiakirjoja,
kirjeitä, valokuvia jne.

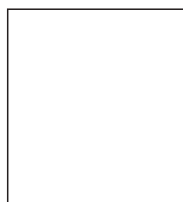
Jäsenrekisterin hoitajan terveiset

Sukuseuran jäsenet, lähetin teille alkukuusta postia (jäsenmaksulomakkeet). Olen saanut kiitettävästi vastauksia muuttuneista tiedoista ja sähköpostiosoitteista. Kiitos siitä. Muistakaahan minua vastakin tietojenne muuttuessa.

Voitto Heiskanen
040 - 594 1486
heiskaset.sukuseura@gmail.com

Heiskasten sukuseuran pankkiyhteys
Danske Bank FI13 8000 1100 7754 45

Seuran kotisivut
<http://heiskasten.sukuseura.fi>

HEISKASTEN SUKUSEURA RY

Jäsenrekisterinhoitaja

Voitto Heiskanen

Pajutie 8 H 1

02770 ESPOO

Nyt on mainio tilaisuus hankkia kevään ja kesän juhliin sekä lahjaksi Heiskaset-sukukoruja!

Heiskasille räätälöidyn korusarjan on suunnitellut muotoilija Sanna Nuutinen. Tuotteet ovat 925-hopeaa ja ne valmistetaan käsityönä Helsingin Hernesaassa.

Kaulakoru hopeaketjulla 89,-
Iso kaulakoru hopeaketjulla 139,-
Korvakorut 89,-
Pinssi 57,-
Solmioneula 95,-

Hinnat sisältävät korurasian ja alv:n 24%.

Jokaisesta tilauksesta lahjoitetaan osuus sukuseuran toimintaan. Toimitusaika postitse noin 1 viikko. Postikulut 5 euroa / lähetys.

LISÄTIEDOT JA TILAUKSET:

Sanna Nuutinen
puhelin: 040 535 2550
sähköposti: sanna.nuutinen@welho.com

Haluan liittyä jäseneksi Heiskasten sukuseuraan ☐

Jäsenmaksu vuonna 2016 on 27 euroa/ruokakunta, joka sisältää Heiskaset-lehden.

Nimi: _____
Osoite: _____
Postinumero: _____ Postitoimipaikka: _____
Sähköpostiosoite: _____ Puh. _____
Kuulun Heiskaset-sukukirjan sukuhaaraan numero: _____
Syntymäaika ja -paikka: _____

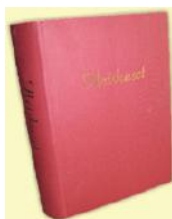
Ilmoitan osoitteenmuutoksen ☐ entinen osoitteeni on yllä.

Uusi osoite: _____
Postinumero: _____ Postitoimipaikka: _____

Päiväys ja allekirjoitus: _____

Leikkaa ilmoitus katkoviivaa myöten ja postita tai ilmoita tiedot sähköpostitse osoitteella heiskaset.sukuseura@gmail.com

Hinnasto 2016. Ostamalla tuet Heiskasten sukuseuran työtä!

Heiskaset sukukirja, toimittanut sukututkija Kaija Heiskanen. Kirja sisältää noin 11.000 Heiskasen nimet ja sukutaulut kaikkiaan 53 Heiskasten sukuhaarasta. Lisäksi kirjassa on mielenkiintoisia tarinoita eri elämänaloilla toimineista Heiskasista. Aakkosellisesta hakemistosta on helppoa löytää itsensä ja esi-isiään. **Hinta 69 €**

Heiskasten sukuseuran 50-vuotishistoriikki 1960–2010.

Kirjassa luodaan katsaus elettyyn ja koettuun elämään seuran puitteissa. Tämän lisäksi kirjan pohjalta on toteutettu 35 minuutin kestoinen multimediaesitys, joka on myynnissä DVD-levynä. **Tarjous: Kirja 5 €, DVD 5 €**

Heiskaset – poimintoja polun varrelta

Tarinakirja, jossa 30 kirjoittajaa ja kertojaa muistelee Heiskasten suvun vaiheita menneiden vuosisatojen kuluessa. Kirjan toimittaja Kaija Heiskanen, kannen kuva Tuomo Heiskanen ja ulkoasu Elina Heiskanen. **Hinta 10 €**

Liisa Kinnusen (o.s. Heiskanen) kirjoittama “Markkinapallosta se alkoi”-romaani kuvaa mm. maatilan moninaisia töitä sekä opiskelua 1920-30 -luvun Suomessa.

Tarjous 5 €

Heiskaset-pöytäviiri, kuvioaihe on Salme Halosen (o.s. Heiskanen) suunnittelema. Keltaisella pohjalla lepää musta polviorsi, joka kuvaa eteenpäin kulkemista. Sen alla on kaksi vastakkain olevaa punaista tulusrautaa, jotka kuvaavat suvun kipinöitsevää luovuutta ja aloitekykyä. Tulusraudat muodostavat myös H-kirjaimen viitaten siten suvun sukunimeen. Kokonaiskorkeus n. 45 cm. **Hinta 35 €**

Heiskaset-sukuviirissä (30 x 300 cm.) toistuu pöytäviirin kuvioaihe. **Hinta 50 €.**

Yksiväriset brodeeratut tuotteet:

Solmio, väri harmaa. **Hinta 9 €**

Kaulaliina, fleece, 25 x 142 cm. harmaa, musta tai tummansininen. **Hinta 10 €**

Heiskaset-3-väri-logotuotteet:

Kylpypyyhe, musta, 70 x 140 cm. **Hinta 15 €**

Lippis, musta. **Hinta 10 €**

Pinssi, 12 x 18 mm. **Tarjous: 4 kpl. 4 €, 1 kpl 1 €**

Kirjeensulkijatarroja 21 x 34 mm. 1 arkki 78 tarraa **6 €**, puoli arkkiä 39 tarraa **3 €**

Kirjelomakepaketti: 10 kpl kirjearkkeja A4 ja kirjekuoria 10 kpl koko C 5, lisäksi puoli arkkiä (39 kpl) kirjeensulkijatarroja. Yhteispaketin **hinta 6 €**

Repäisylehtiö, A6, 100 arkkiä, **Tarjous: 1 €**

Hintoihin lisätään posti- ja pakkauskulut. Tilaukset:

Bo Weckström, Ylitilantie 23, 01800 Klaukkala

0400 - 953 563, bkw@suomi24.fi

Rissasten rasat – Turjan tumput – Valtasten vanttuut

Sukulapaskilpailu

Hollolalainen Anne Riihinen teki lapaset norjalaisen mallin mukaan.

Nyt puikot heilumaan ja kaikki tekemään oman suvun näköisiä kädenlämmittimiä!

Sukuseurojen keskusliitto ja Karjalaisten Sukuyhteisöjen Liitto julistavat sukulapaskilpailun kaikille Sukuseurojen keskusliiton ja Karjalaisten Sukuyhteisöjen Liiton jäsen-sukuseurojen jäsenille.

Kilpailun tavoitteena on innostaa suunnittelemaan ja toteuttamaan omalle suvulle nimikolapaset, jotka ilmentävät suvun ominaispiirteitä. Tehtävänä on valmistaa aikuisten kokoa olevat lapaset, joissa malli on uusi ja osallistujan suunnittelema, tekniikka ja materiaali ovat vapaasti valittavissa.

Lisätiedot: Sukuseurojen keskusliitto, toimisto@suvut.fi tai puh.(09) 4369 9450 ja Karjalan Liitto, toimisto@karjalanliitto.fi tai puh. (09) 7288 170

Kilpailutöiden tulee olla 26.9.2016 mennessä Sukuseurojen Keskusliitossa, Sokerilinnantie 7 E, 02600 Espoo.

1. Merkitse paketin sisältö: kilpailulapaset
2. Kiinnitä työhön lappu, jossa nimimerkki.
3. Kirjoita erilliselle paperille nimimerkki ja sukuseuran nimi sekä lyhyt tarina lapasista ja miten niissä kuvastuu osallistujan suku.
4. Liitä mukaan suljettu kirjekuori, jonka päällä nimi-merkki ja sisällä: nimimerkki, osallistujan nimi ja yhteystiedot: puhelin, sähköposti ja lapasten palautusosoite, sekä tekijän ikä sekä lyhyesti suku- ja käsi-työharrastuksesta.

Kilpailuraadin jäsenet: Toiminnanjohtaja Satu Hallenberg, Karjalan Liitto, Sukuviesti-lehden asiantuntijaneuvoston jäsen Kirsti Kesälä-Lundahl, Sukuseurojen Keskusliitto ja toiminnanjohtaja Virve Pajunen, Taito Pirkanmaa ry.

Parhaat palkitaan kunniakirjoilla sekä kirja- ja materiaalipalkinnoilla 8.10.2016 Vantaalla Kuuulutko sukuuni -tapahtuman yhteydessä.